

Zlati Očenas.

32 5/25

(Iz Pijave Gorice pri Jgu.)

Jezus pa nebiesoh hodi, zvat očenas
moli. Klice, klice angelca dva: "Vodva
pjdeta na čarna zemljo!" "Tam sa lodi
hodi, bi nanej zvate periesca patargala!"
"Ce vodva na griesta na čarna zemljo,
pr Mater Bozji v nebiesoh nēc kraliestva
na bla jomela!" Sla sta pa tej zeleani
tratenci, lepū sta zatrabientala, vsi
angelci vkop prideja. Pršla sta da ane
bele cirkuse, v nēj je stala bela
moglica, nrot' je bla Marija Drica.
"Le som, le som, angelca dva! Tjud se
lodi abhajeja; abhajeja, k smrti
prpravleja!" Vrela sta Marija
Drica, neasla sta je pred poklienske
vrata. Marija vdiagne diška nazra,
sune v tre poklienske vrata, de sa
se vse issule: "Slaj je vam, dšice?
Tri ste nrot' astale, stier' ste von postle,
Parva je zgavarila: "Jest som duša
vmarila!" Druga je zgavarila: "Jest
som z bratra gorsila!" Tretja je
nad Būgam scagala. Marija

vzame trie desice. Neasva jôh je
pred nebišska vrata: „Piêtor, Piêtor,
ôdprî vrata!“ Jiêrus na zvatôm
stovečki sêdî, zvate jabulêke prekvada.
„Jiêrus, kaj sôm strîva? Pôkû spravnîta,
nebiša napajîva, (napovîva!) jest sôm
zê zdavnej tû misôlva! Amen!“

Zapisal Franc Kramar;
molila Marija Serjak, („tastara
Miêžnarca.“) (l. 1909.)